

Schaamte en schuld zijn cultuurvergelijkend zeer glibberige begrippen.

Sociaal en cultureel Psychologe Batja Mesquita schreef een kort en helder artikel over emoties in verschillende culturen (klik [HIER](#) voor dat artikel 1996)

De historiserend socioloog Nobert Elias schreef een indrukwekkend werk over hoe in Europa emotiehuishouding (Affekthaushalt) van mensen over meer eeuwen langzaam verschuiven van Fremdzang (schaamte) naar Selbstzwang (schuld). (lees [HIER](#) een verhandeling van de socioloog Paul Kapteyn over dit thema).

De socioloog Johan Goudsblom benoemt schaamte als sociale pijn ([Functies van Schaamte](#) 1995).

Bij mannen kan langdurige, niet-erkende, schaamte kan tot allerlei individuele (psychische) aandoeningen, maar ook tot onverwachte, onverklaarbare geweldsuitbarstingen leiden en zelfs tot, pogingen, tot, zelfmoord. De socioloog Aart Broek schreef een indrukwekkend essay over de ongeziene gewelddadige gevolgen van 'geloochende schaamte'. Indien krenkingen niet worden erkend door de gekrenkte persoon zelf kunnen deze gebeurtenissen zich gaan stapelen en leiden tot onverklaarbare gewelduitbarstingen naar binnen toe (risicovol zelfbeschadigend gedrag t/m suicide) of naar de buitenwereld (geweld naar anderen). klik [HIER](#) voor een recent boek van Broek (2015)